

FRANKY VERBECKE

Allemaal ik

De voorstelling *Mise en place* heeft enkele leuke vondsten, maar voelt niet helemaal af.

Geen betere manier om op een podium te verschijnen dan met de woorden "Hier ben ik". Alleen blijken sommigen van de spelers niet op de aanwezigheidslijst te staan: kunnen ze er zijn,

zonder dat dat op papier staat? Hoe echt is hun aanwezigheid, en wat houdt het in als 'ik' hier is?

Compagnie Barbarie heeft de gewoonte om kleutervoorstellingen te brengen over grote thema's. Nadat eerder 'geld', 'tijd' en 'feminisme' de revue passeerden, gaat het in *Mise en place* over identiteit. Daarvoor sloegen ze de handen in elkaar met Theater Stap, het gezelschap

waarin mensen met een beperking centraal staan, en dat ook de acteurs leverde voor de tv-serie *Tytgat Chocolat*. Er zitten enkele fijne en absurde vondsten in het stuk, zoals een gigantisch pak in de vorm van een been, dat perfect verbeeldt waaraan een kind mogelijk denkt als er iemand beweert er maar half (met zijn gedachten) bij te zijn. Toch voelt de zoek-

tocht naar 'er zijn of er niet zijn' niet helemaal af, en voelt het nog te veel alsof de twee gezelschappen elkaar niet helemaal gevonden hebben, en elk te veel vasthangen aan hun eigen - nou ja - identiteit. (Magali Degrande)

P 'Mise en place' Nog te zien tot en met 30 december in het Paleis in Antwerpen
 ★★☆☆☆

Het Nieuwsblad/Dender 21/12/2021, bladzijden 22 & 23
 All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Nieuwsblad/Dender

